

Han saae et Par Gange over paa sin Kone, der imidlertid sad rank som et Lys og spiste paa sin korrekte Maade med fastklemte Albuer og bløde Haanded, som om Samtalen ikke vedkom hende.

»Aa ja,« tænkte han et Øjeblik med bevæget Sind. »Vilhelmine kan naturligvis ikke føle det paa samme Maade som jeg. Men lille Kaj ligger dog begravet derovre.«

Det kom ham derfor vel tilpas, at Frøken Søholm nu bortledte Opmærksomheden, idet den lille Dame fik ondt og maatte forlade Bordet. Det var igen en Demonstration. Frøknerne Cecilie og Constance havde for en Timestid siden inde i Dagligstuen overrasket Tanten i Udøvelsen af sin Lungegymnastik foran vidt aabne Vinduer. Det var straks blevet meldt til Faderen, og der havde været en stor Scene.

Afmagtsanfaldet kom derfor ikke overraskende. Og det vakte ingen større Sindsbevægelse, da den lille, halsstarrige Dame ved Pigens Arm vaklede bort med Haanden over Øjnene, — stille og klageløs som den, der lider for sin Tros Skyld.

Efter Bordet bød Grossereren sin Svigersøn ind i sit tyrkisk udstyrede Rygekabinet til en Havanna, mens Hr. Svendsen blev i Dagligstuen hos Damerne.

»Værsgo' og sæt Dem!« sagde Hr. Søholm, efter at han selv havde lagt sig i Divanen.

Jægermesteren gav sig derfor til at spasere op